

Konspirasjonsteorier, del 3: Barnevernet – et komplott mot familien?

– Mye av den organiserte motstanden mot barnevernet ser ut til å komme fra miljøer som også er negative til vaksiner og som har et generelt konspiratorisk syn på samfunnet, skriver John Færseth.

Skrevet av: John Færseth - **Publisert:** 02.09.2015 kl 07:36 - **Endret:** 02.09.2015 kl 07:41

I presentasjonen til facebook-gruppen «[Stop calling yourself mummy and daddy to my child](#)» - tidligere kjent som «Slutt å kalle deg mamma og pappa til mitt barn» - kan vi lese at gravfunn viser at kjernefamilien går tusener av år tilbake i tid, men at den første kjente familien ser ut til å ha blitt drept i et fiendtlig angrep.

På samme måte er kjernefamilien i dag truet av fiendtlige krefter, skriver gruppeadministratoren. Disse kreftene ønsker å oppløse familien som enhet - for å tjene penger, eller som ledd i en større plan i regi av FN og EU, som er «en diktatorisk makt» med ambisjoner om å skape «et verdenomspennende diktatur der barna/menneskene tilhører staten/verdensregjeringen og ikke foreldrene/familien.»

«Stop calling yourself mummy and daddy to my child», som presenterer seg som den «den siste motstanden» mot disse kreftene, er en av mange representanter for en antibarnevernskultur som har vokst frem i takt med fremveksten av sosiale medier, og som spenner fra mer eller mindre saklig kritikk til rene superkonspirasjoner.

Hva barnevernet er

Barnevernets formål er å sikre trygge kår for barn og unge. Først og fremst skal dette skje i hjemmet, og de aller fleste tiltakene går ut på å gi hjelp og støtte slik at foreldre selv skal kunne gi barna god omsorg. Disse tiltakene kan være

«Kort sagt er barnevernets inngripen og torturmetoder meget alvorlige handlinger mot mennesker ihht. denne forskningen. De forstyrrer naturen og forulemper og skader DNA og forstyrrer naturen i generasjoner. Det er ikke umulig at slikt blir gjort med hensikt...» Slik lyder den øverste meldingen på denne barnevernskritiske Facebook-sida i skrivende stund.

KONSPIRASJONSTEORIER, DEL 3: Dette er

i form av hjelpetiltak i hjemmet, avlastning i form av besøkshjem, støttekontakt, økonomisk støtte til fritidsaktiviteter eller barnehageplass.

Samtidig er det situasjoner der dette ikke fungerer, for eksempel dersom barnet er utsatt for rusmisbruk, seksuelle overgrep eller mishandling slik at det blir nødvendig å plassere barnet utenfor hjemmet en kortere eller lengre periode. Dessverre skjer ikke dette alltid med foreldrenes samtykke, slik at det blir nødvendig å fatte vedtak om tvang. Barnet blir da plassert i fosterhjem eller en sjelden gang på institusjon.

Å bli fratatt barn – og foreldre - på denne måten er naturligvis en forferdelig opplevelse for dem det gjelder. Og som med andre offentlige etater er det nok av eksempler på at barnevernet har tatt feilaktige avgjørelser eller at enkeltpersoner har gjort ting som er langt over grensen for maktmisbruk, med store konsekvenser for dem som har blitt rammet. Det er også eksempler på personer som har sendt bekymringsmeldinger til barnevernet som hevn eller som et våpen.

Ikke minst kan det å plassere barn i fosterhjem utenfor familien virke brutalt og uforståelig for mennesker med en annen kulturbakgrunn der familieband er viktigere enn i det moderne Norge, og der det naturlige vil være å sende barn til slektninger dersom foreldrene ikke klarer å ta vare på dem. Andre har kritisert det norske barnevernet for [ikke å ta høyde for kulturforskjeller](#) i barneoppdragelse.

Det har også vært eksempler på [psykisk og fysisk mishandling](#) på barne- og ungdomsinstitusjoner og i [fosterhjem](#).

Samtidig er det viktig å ha i bakhodet at barnevernet vanligvis forsøker tiltak som griper minst mulig inn. Sannsynligvis er det all grunn til å tro at det å vente for lenge har forårsaket minst like mange tragedier som unødvendige eller feilaktige inngrep, slik vi for eksempel så i den såkalte Alvdalsaken.

Fra kritikk til konspirasjonstenkning

Mens det alltid har vært foreldre eller voksne, samt tidligere barnevernsbarn, som har gått ut og kritisert etaten, har internett både gjort det mulig å nå ut til et langt større publikum og å danne nettverk med andre med lignende opplevelser. På 2000-tallet har det kommet en lang rekke nettsteder der disse forteller sin historie, som ofte kan være hjerteskjærende lesning. Mange har også angrepet barnevernet som de mener har ødelagt livet deres.

I tillegg finnes en annen type nettsteder som går videre til å henge ut individuelle barnevernsansatte med navn, og beskylder disse for å være psykopater eller motivert av ønske om å skade. Andre går lenger og beskylder hele etaten for å ha skjulte motiver, eller for å operere på en måte som strider mot menneskerettighetene eller mot grunnloven.

En serie videoer som ligger på youtubekontoen «Norge våkner» er svært typiske for disse forestillingene. Her får vi blant annet vite at barnevernets sentrale virksomhet er å ta barn fra foreldrene for godt, selv om denne typen tvangstiltak bare er en del av etatens arbeid. Barnevernet blir også kritisert for ikke å respektere det biologiske prinsippet, det vil si at barn, så langt det er mulig, skal få bo hos egen familie. I tillegg anklages barnevernet for å drive organisert barnesalg, og for å ha økonomiske motiver der de er nødt til å hente et visst antall barn i året for å opprettholde bevilgningene fra det offentlige.

Fosterforeldre blir også sagt å motta store summer for å ta seg av barna. I tråd med den amerikanskinspirerte grunnlovskonservatismen som er vanlig i moderne norsk konspirasjonskultur blir barnevernet også sagt å oppføre seg i strid med grunnloven, som forbyr «hus-inkvisisjoner».

Etter hvert får vi vite at dette ikke bare er tilfeldig maktmisbruk, men inngår i en bevisst plan der barnevernet inngår i et skjult nettverk der «djeveldyrkende» frimurere spiller en viktig rolle. Frimurerne gjemmer seg bak en kristen profil, samtidig som de systematisk undergraver den norske rettsstaten. Formålet er både å sakte men sikkert skremme folk fra å formere seg, i tråd med en «satanistisk» og «okkult» inspirert FN-plan for å få ned befolkningsveksten, og å sette skrekk i befolkningen slik at de ikke tør å sette seg i motverge den dagen maktelitens verdensherredømme, «New World Order», endelig blir innført.

Barnevernet som del av AP-staten

Mye av den organiserte motstanden mot barnevernet ser i dag ut til å komme fra miljøer som også er negative til vaksiner og som har et generelt konspiratorisk syn på samfunnet. Nettstedet og facebookgruppen Barnevernsaksjonen.no, som har som erklært formål å belyse og avdekke overtramp, er for eksempel grunnlagt av forretningsmannen Kjetil Andreas Dreyer, den samme som tok initiativ til Vaksineaksjonen i 2009. Dreyer har tidligere vært skribent for nettstedet Nyhetsspeilet, som lenge var et av flaggskipene i norsk konspirasjonskultur.

Flere kjente barnevernskritikere er også aktive talsmenn for påstander om at Norge i virkeligheten styres av et skjult Arbeiderparti-diktatur. På nettsiden til minipartiet Norgespartiet kan man for eksempel lese at «samfunnets grunncelle - familien - systematisk ødelegges på denne måten [via deres politiske verktøy barnevernet](#)» og at dette er ledd i «avnasjonaliseringen og avviklingen av velferdsstaten Norge» og for å lettere kunne indoktrinere barna til gode sosialister.

Langt fra noen fare for familien

Djevledyrking til side, viser tall at barnevernet langt fra er den faren for familien som videoene fremstiller dem som å være. Ifølge Barne-, ungdoms og familiedirektoratet (BUFDIR) var det i slutten av 2013, 53150 «barn» mellom 0 og 22 år som det var truffet en eller annen form for tiltak for.

Dette tallet inkluderte alle personer i denne alderen som befant seg i systemet. Det er altså ikke snakk om 53 150 nye hvert år. Av disse var det bare 8183 som barnevernet hadde overtatt omsorgen for, mens 5894 var midlertidig plassert i fosterhjem eller i institusjoner. Om vi regner med at antallet barn og unge i Norge ligger på rundt 1,2 millioner blir dette under en promille, altså langt fra den masseoppløsningen av familier enkelte forsøker å fremstille det som.

Når det gjelder påstanden om at fosterforeldre tjener store penger ligger vanlig kommunal godtgjørelse på omkring 16 000 kroner i måneden som også skal dekke ekstrautgifter til mat, klær og fritidsaktiviteter. Mange mottar også mindre enn dette. I tillegg kommer refusjon til kommunen dersom denne utgjør mer enn 30 600 kroner i måneden. Mens det er riktig at det i noen tilfeller har blitt gitt forholdsvis [store summer](#) til fosterforeldre, er det altså ikke snakk om noen særlig lukrativ virksomhet, i hvert fall ikke for barnevernet selv til tross for at [enkelte private aktører](#) de siste årene har tatt ut solid fortjeneste.

